

прочете, ама туй въ хрониката—всички ще го прочетатъ. Ще го прочетатъ и ще кажатъ: Пустия му Масларски, много му върви! Знайте ли кой е зеть му? — Д-ръ Христо Кондовъ. Милионера ли? — Да, той. А! — ще рекатъ — тъй е то — пари при пари отиватъ. И дѣдото милионеръ и зетьтъ милионеръ...

Г-жа Масларска

Какви глупости приказвашъ! Отде пъкъ знаешъ, че тъй ще рекатъ?

Масларски

Знамъ, Дафинке, знамъ. Знамъ си азъ хората. Пъкъ най-после не е лъжа, тъй си е — докторътъ е милионеръ. Ахъ, такъвъ зеть би желалъ да има всѣки! Ей-туй се вика то — зеть като медъ...

Г-жа Масларска

Нека да не бѣхъ азъ, че щѣше да видишъ ти.

Масларски

Право е. Тазъ работа ти я свърши, Дафинке. И какъ я свърши? Величествено я свърши, чисто по кавалерийски я свърши. Мина надъ всички, като съ ескадронъ, претѣпка ги, премаза ги, унищожи ги. И победи! Да, чисто